

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۱/۲۴

پوهندوی آصف بهاند

د عبدالملک بېکسيار فکري ميراث

مورن چي لا له پخوا نه د غمونو په زانگو کې زنگول شوي يو، د خوښۍ يو عادي پېرق او غږ ته هم ځني اړوو او خوښي ورته کوو، نن همداسې يوه ورځ ده. نن زموږ د فرهنگي ملگري عبدالملک بېکسيار د کتابونو د مخکاته ورځ ده او زه يې د جشن او خوښۍ ورځ گڼم.

د کتابونو د مخکاته په پلمه فرهنگيان او د نظرخواندان، د مؤلف يا شاعر ځانگړي ملگري سره راټولېږي او د خوښيو په څپو کې د شاعر/ ليکوال او د هغه/ هغې د ترسرمکرو فرهنگي کارونو او د نوو چايشوو اثارو بښيگنې يادوي او محفل په ټول کې د خوښۍ او مثبتو نظرياتو ټولگي ته ورته وي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 12

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خيږ و لولئ

دا محفل د بېکسیار د دغو نویو چاپ شوو کتابونو په پلمه جوړ شوی دی:

– د چغوڅکه،

– وسواس،

– شرم له سپي (چکر نامه).

زه بېکسیار صاحب ته د نویو چاپ شویو کتابونو مبارکي وایم، خپله بریا او خوشحالي یې گڼم، خو تراوسه مې یاد نوي اثار لیدلي نه دي، ځکه یې د شکل او محتوی په باب څه نه شم ویلی، خو درانه دوستان دې داسې نه انگېري چې زه به د بېکسیار د فرهنگي شخصیت یا فرهنگي پرودوکشن په باب څه نه وایم.

ما د عبدالملک بېکسیار پر شعر باندې، د ده پر ژباړو باندې او ځینو نورو داسې فرهنگي کارونو باندې مقالې لیکلي دي چې بنایي دېری خلک لا پرې خبر هم نه وي.

ما تراوسه د بېکسیار د فرهنگي شخصیت په باب دا لاندې مقالې لیکلي دي:

– د بېکسیار د ډک زره څپي

(د عبدالملک بېکسیار د ژوند او شاعرۍ لنډه جاج)،

<https://www.afghan-german.net/upload/Tahlilha PDF/Bahand a bekasyar1.pdf>

– ډنمارکی ژبي ته د بېکسیار د شعرونو ژباړې «د هندارو سیوري Spejlenes skygger»

<https://www.afghan-german.net/upload/Tahlilha PDF/Bahand a pashto na danmarky ta 1.pdf>

– د ډنمارک په تعلیمي نصاب کې د پښتو شعر پل (نړیوالې کیسې).

ما د بېکسيار په باب د خپلې يوې ليکلي مقالې په ترڅ کې يولنډ بحث کړی دی چې هغه ته بايد د بېکسيار د هغه وخت بېليوگرافي وويل شي. هلته ما د څېړني د اصولو له مخې دې ته اشاره کړې ده چې ترما مخکې د بېکسيار د ژوند او فرهنگي شخصيت په باب چا څه ليکلي دي. په هغو کې ما هغه کسان ياد کړي وو چې د بېکسيار په باب يې ليکنې زما له نظره تېرې شوې وې. په خپله ياده مقاله کې ما داسې ليکي وو:

«د بېکسيار پر کلام او افکارو باندې تر دې کړينو وړاندې نورو د نظر خاوند فرهنگيانو هم خپل نظرونه ليکلي دي، زما له نظره دا لاندې بناغلو او اغلو ليکنې تيرې شوې دي:

- نورالبشر نويد،

(«د بېکسيار سوچونه او کړليچونه»، د سوچونه او کړليچونه شعري ټولگه مقدمه، الف مخ)

- سيد صابرشاه صابر،

(«د دېنمارک پښتون شهزاده»، د سنځل گل په شپو کې شعري ټولگه، د پښتني دويم مخ)

- اسماعيل يون

(«بېکسيار د بې هویتۍ په درياب کې، د هویت ډيوه»، د سنځل گل په شپو کې شعري ټولگه، د مقدمې لومړی مخ،)

- صفيه صديقي

(«د سنځل گل په شپو کې، يو ښکلی نوم - څو ښکلي شعرونه»، د سنځل گل په شپو کې شعري ټولگه، د مقدمې اتم مخ)

- ممتاز ارمان،

(د بېکسيار لنډه پېژندنه، د سنځل گل په شپو کې، څلورمه پښتني)

- اجمل اند،

(«باد د شينشوبو بوتی لري، لري»، (هيله مجله، پرلپسې اتلسمه گڼه، دريم کال، ۴۶۲ مخ)

د سویدن په مالمو ښار کې د بېکسيار او نجيبه سارا بياباني د لمانځغوندي په ترڅ کې، اجمل اند د بېکسيار پر شاعرۍ مفصلې خبرې وکړې.

- انجنير گلماشا ودير صافي،

د سویدن په مالمو ښار کې د بېکسيار او نجيبه سارا بياباني د لمانځغوندي په ترڅ کې ښاغلي ودير صافي د بېکسيار مفصل ژوند ليک وړاندې کړ.

او...»

(بهاند آصف، ژوندي يادونه، خپرنډوی: په خپله ليکوال، د خپرېدوځای: دېنمارک، ۲۰۲۵ ام کال جنوري، ۴۷ مخ)

تر دې وروسته هم کېدای شي د بېکسيار د ژوند او قلم په باب نورو قلموالو هم څه ليکلي وي، چې نه ليدل يې زه خپل قصور گڼم؛ تر ټولو ښه بېلگه يې چې زما له نظره تېره شوې ده، د نعمت الله

صديقي «د «نا ويلو» خبرو ليكوال» ترسريک لاندې مقاله ده چې د ۲۰۲۵ ام کال د اگست پر شپږمه په تاند کې انلاين شوي ده.

په اوسني بحث کې غواړم تاسو درانه حاضرین او لوستونکي لومړی پردې خبره خبر کړم چې بېکسار د ډنمارک په تعليمي نصاب کې د پښتو شعر پل ته لار پرانستلې او وروسته تر هغه د بېکسار د شعر يولنډ جاج وړاندې کړم.

د ډنمارک په تعليمي نصاب کې د پښتو شعر پل:

عبدالملك بېکسار په ډنمارک کې د خپلو اوسېدو او ژوند کولو په موده کې د نورو فرهنگي خدمتونو تر څنگ توانېدلی دی چې د يو شمير ډنمارکي فرهنگيانو په مرسته د پښتو شعر بېلگې د پښتو لنډيو څو بېلگې د ډنمارک د تعليمي نصاب په يوه مرستندې درسي کتاب کې د ډنمارکيانو له پاره ځای پر ځای کړي.

دا مرستندوی درسي کتاب «verdenshistorie» (نړيوالې کيسې) نومېږي چې په ۲۰۰۹ ام کال کې چاپ شوی دی. په دې کتاب کې له افغانستان څخه د بناغلو: استاد صديق پسرلي او پېرمحمد کاروان د کلام يوه - يوه بېلگه او د لنډيو شپږ بېلگې له ډنمارکي ژباړې سره راوړل شوي دي.

د شعرونو او لنډيو انتخاب او توضيحات يا پېژندنه او مقدمه هم بناغلي عبدالملك بېکسار په ډنمارکي ژبه ورته ليکلي ده. د نورو معلوماتو له پاره وگورئ: «بهاند آصف، ژوندي يادونه، دويم ټوک، په انلاين بڼه د خپريدو نېټه: د ۲۰۲۳ ام عيسوي کال فبرورۍ مياشت، خپرونکی: افغان جرمن پورتال، ۵۱ - ۷۷ مخونه»

د بېکسار شعر ته يو غلچکی نظر:

کومه مقاله چې په ۲۰۱۸ ام کال کې د «د بېکسار د ډک زړه څپې» ترسريک لاندې ما د بېکسار د شعر پر شکل او محتوی باندې ليکلي او خپره کړي ده، د هغې مقالې په پيل کې داسې راغلي دي: «... وروسته له ډيرو کلونو دا دی بېکسار، له ما سره د ياری يا وطندارۍ تار وپاله او په يوه محفل کې يې خپلې دوي شعري ټولگې:

- لکه خوب هغه وختونه،

- د څپو چې زړه را ډک شي.

په ډيره مينه را کړي. زه هم په لا ډيره مينه ورته کېناستم، بېکسار مي په خيال کې په څنگ کې کېناوه، له پيل نه تر پايه مي په شاعرانه احساس او مينې سره يادې شعري ټولگې له نظره تيري کړي.

د دواړو شعري ټولگو له پاره بنکلي او شاعرانه سرليکونه غوره شوي دي چې د ټولگو له محتوياتو سره پوره اړخ لگوي. د بېکسار دا دوي شعري ټولگې د پښتو ژبې او پښتو شعر په بډاينه کې ارزښتمن رول لوبولی شي او د پښتو شعر په خزانه کې يې دوه نور لالونه گڼم.»

(بهاند آصف، ژوندي يادونه، خپرنوی: په خپله ليکوال، د خپرېدو ځای: ډنمارک، ۲۰۲۵ ام کال جنوري، ۲۳۶ - ۲۶۹ مخونه)

<https://www.afghan-german.net/upload/Tahlilha PDF/Bahand a bekasyar1.pdf>

ما د بېکسيار د شخصي او فرهنگي ژوند او سبک په باب ويلي دي:

بېکسيار د خپل ورځني ژوند، شعر او خبرو کولو يو ځانگړی انداز او جلا سبک لري چې په بل چا کې نه دی ليدل شوی، ثورت او سپين سپيڅلی غږېږي، په خبرو کې د ډير بنديز پلوي نه دی او دومره د چا خيال نه ساتي، څه يې چې په زړه کې وي، مخامخ يې وايي، اوس د ډنمارک په کوپنهاگن ښار کې اوسېږي، په فرهنگي چارو کې فعال او مطرح شخص دی او د پښتو شعر او ادب د لا غوړيدو په پار، د «پانوس» له پتنگانو سره وزرې ښووي.

د بېکسيار د همدې کتابونو د چاپ په درشل کې له ما نه وغوښتل شول چې د بېکسيار د شعر په باب خپل نظر څرگند کړم چې دوی يې بيا د بېکسيار د کومې شعري ټولگې په مقدمه کې د نورو نظرياتو په ملتيا خپروي؛ ما يوڅه وليکل، څو کرښې يې دا دي:

«... بېکسيار د ميدان ښار له «زيبوداغه» د ډنمارک تر کوپنهاگن پورې راورسيد، خو د ميدان ښار د سنځل گل جمال و کمال و ښه بوی يې هير نه کړ، تراوسه هم ځان د همغو وطني سنځلو ترسيوري لاندې يو شدل کليوال پښتون گڼي او د سنځل گل بوی يې اوس هم شعرليکلو ته هڅوي. د بېکسيار شاعري، د پښتو ژبې او پښتو شعر په بډاينه کې ارزښتمن رول لوبولی دی، ما ته د بېکسيار هره شعري ټولگه، د پښتو شعر په خزانه کې د جلا - جلا لالونو حيثيت لري. بېکسيار په خپل شعر کې خپل فکر او هويت په سمه توگه ځلولی دی، بېکسيار د خپل ورځني ژوند، شعر او خبرو کولو يو ځانگړی انداز او جلا سبک لري چې په بل چا کې نه دی ليدل شوی، بېکسيار د مطالعې له ښه قوې بگروند سره، په پخوانيو او نويو شعري قالبونو کې له نوښتونو سره، نوې تجربې کړي دي.»

د بېکسيار «لکه خوب هغه وختونه» شعري ټولگه چې ما لوستله په لومړي گام کې مې هغه شعري انځورونه په ښه کړل چې يا ما ته نوي وو او يا مې د دې له پاره ډير خوښ شول چې بېکسيار په نوې بڼه او خپل ستايل کارولي دي. د يادو انځورونو څو بيلگې دا دي:

«- د چا له ياد سره غږېدل،

- د خيال د خوني خنځير،

- په کوڅه کې د اشنا خيال،

- د کوټرو بندار،

- د شوتلي وږم،

- ونې ته ژړل،

- د ناوې شپيلی (د اوبو ناوه)،

- د سنځلو د گل گونگه ترانه،

- د وږمې ښکالو،

- ښاخ له باد سره غږېدل،

- د وړانگو سيالي،

- مراوي کاته،

- د موسکاوو جنازه،
- د وسواس دروازه،
- هوس ته قیضه اچول،
- د احساس مالگه،
- د غم تربور،
- د کرکې بڼار،
- د زړه په کور کې فریاد میلمه کول،
- په توبو کې د اور شیندل،
- رنگړی پل،
- مات سیوری،
- پر بڼکلو باندي عریضه کول،
- د کتاب زړه،
- د مسک نظر باران،
- د خوانیمرگو هیلو لو،
- خیال د غره پر سر دپره کول،
- د ممانو جنازي،
- د باغ وروستی سلگی،
- د پانو جنازي،
- د زانو جنازي،
- رنگړی سیوری،
- د اوبڼکو زلزله،
- د زړه بازار،
- د هجر سیلی،
- د سترگو د غزل مقدمه،
- «د وچ لښتي د اوبو گونگه زمزمه لیکمه...»

د ردیفونو اوروالی د بېسکيار د شعرونو بله منحصر په فرد ځانگړنه چې يا د اوسنیو شاغرانو په شعرونو کې بیخي نهشته او یا د گوتو په شمار ده.

اورده رديفونه د پخوانيو شاعرانو په شعرونو کې ډير لږ ليدل شوي دي. يوه بيلگه يې ما لا پخوا د خوشال پيژندنې د مضمون د تدريس په وخت کې په نښه کړې وه، دا يې دوه بيتونه دي:

له حاله يې خبر شه! که شته - شته، که نه شته، نه شته
قلاش و قلندر شه! که شته - شته، که نه شته، نه شته

که لږه ده که ډيره، واره ونيسه په تېره
په خوی د پيغمبر شه! که شته - شته، که نه شته، نه شته

(ختک خوشال، د خوشال خان ختک کلیات، اوډنه - پرتلنه - سمون او وپېانگه د عبدالقيوم زاهد مشواڼي، خپرندوی: دانش خپرندويه ټولنه، ۱۳۸۴ ل / ۲۰۰۵ ز کال، ۲۰۰ ام مخ)

دا د بېکسيار د اورډو رديفونو دوي لنډې بېلگې دي:

بیرته به اسمان شي شين، زره ته خو می نه لویری
بیا به هغه شان شي شين، زره ته خو می نه لویری

شارو د امید کې به، دښتو د حسرت کې به
بیا کله ارمان شي شين، زره ته خو می نه لویری

(لکه خوب هغه وختونه، ۷۵ ام مخ)

اوس هغه اور نه په رباب نه په نغمه کې شته دی
د مینې شور نه په رباب نه په نغمه کې شته دی

د یار په یو وار سندریز کاته کې څومره جوتي
هومره ټکور نه په رباب نه په نغمه کې شته دی

(لکه خوب هغه وختونه، ۸۱ ام مخ)

بېکسيار د خپلو نورو نوښتونو ترڅنګ، په قافیه کې هم نوښت کړی دی. ده په قافیه کې داسې یو نوښت کړی دی چې ما یې تر اوسه بیلگه چپري ليدلې نه ده. ده په «لکه خوب هغه وختونه» ټولګه کې د «ته را په یاد» ترسرلیک لاندې د شعر داسې یوه بیلگه راغلي ده چې د شعر د هر بیت لومړی نیم بیتي، د شعر تر پایه د ټولو بیتونو د لومړیو نیم بیتوسره همقافیه دی. دغه راز د شعر د لومړي بیت دویم نیم بیتي، د شعر تر پایه د ټولو بیتونو له دویم نیم بیتي سره هم قافیه دي. زه دا یونوي ادبي صنعت گنم، باید د ادبي فنونو استادان یو نوم ورته وټاکي. دا د یاد شعر بشپړ متن دی:

«ته را په یاد»

ته را په یاد ستا د لومړي دیدن شیبې را په یاد
لکه د سري اور پټ، پټ راته **خیگر** می سيزي

ته را په یاد د تا د مینې **مرحلي** را په یاد
غواړم دروالوزم، حالات راته **وزر** می سيزي

ته را په یاد راته د کلي **هنگامي** را په یاد

قسم تر اوسه هر سبا هر **مازديگر** مي سيزي
 ته را په ياد، د گودر لاري او **کوڅي** را په ياد
 سوج د سپيرو، سپيرو کوڅو خيال د **گودر** مي سيزي
 ته را په ياد، د تا کاته جوتي، **جوتي** را په ياد
 لکه لمبه، لکه انگار او لکه **لمر** مي سيزي
 ته را په ياد، د تا د حسن خواني **شپي** را په ياد
 راته روژه، راته برات، راته **اختر** مي سيزي
 ته را په ياد، د تا خبري او **باني** راپه ياد
 له خلکو پټ پنا، له ځان سره **اکثر** مي سيزي
 ته را په ياد، ستا دي محل کي **افساني** راپه ياد
 اوس دغه شاري، دغه دښتي، دغه **غر** مي سيزي
 ته را په ياد، ستا د خندا موسکا **صحنې** راپه ياد
 خو ورکتی نه شم، ورگورم چي **نظر** مي سيزي
 ته را په ياد، ستا بيکسياره **تراني** راپه ياد
 چي دومره سوي، رب به څنگه په **محشر** مي سيزي

(بيکسيار عبدالمالک، لکه خوب هغه وختونه، ډنمارک، ۲۰۱۳ زکال، ۹۹ - ۱۰۰ مخونه)

د بېکسيار د شعر د منځپانگي په باب په لنډ ډول ما لا پخوا ويلي و او اوس هم په هماغه نظر يم چي بېکسيار په خپل شعر کي هيڅکله وطن، د وطن حالات او په وطن کي شته نا خوالي نه دي هېرې کړي او د اروپا په شرايطو کي هم، دی د وطن په وير، ويرمن دی او ورته ژاړي.

يوازي ما او بېکسيار نه، بلکي ډيرو نورو شاعرو او غير شاعرو مهاجرو به دا جمله يو ځل نه، څو - څو ځلي اوريدلي وي:

«عیش دي کړی دی، په اروپا کي ژوند کوي!»

د دي جملې ويونکي پر دي نه دي خبر چي د اورپايي عيش تر شا نوري څومره ضد عيش ناخوالي پرته دي، پر هغو به نه غزيريم، شاعر بېکسيار سره له دي چي د همدې عيش؟ دايره کي ژوند کوي، خو د خپل وطن ناخوالي او خونړۍ پېښي يي د زړه په سترگو ليدلي اوريدلي او حس کړي دي او بيا يي په تراژيکو هنرمندانه تورو باندي انځور کړي هم دي. بېکسيار په اروپا کي داسي عيش؟ هم کړی دی:

راته مخکي پرته لاري، اوبنکي ويني
 وهي سترگو نه مي داري، اوبنکي ويني
 د ها پوري تشي خوني په زړه څه به؟
 چي يي ور، غولي، هنداري، اوبنکي ويني
 ستا پرده دموکراسي ده، ته معلوم يي
 ستا مسلک مرگي، ستا چاري، اوبنکي ويني

دوه «بي دوه پنخوس» دا اوس ترينه واپس شوي
د گوردر غاري شويدياري، اوبنكي ويني
د غم داسي قافله دلته راغلي
دبنتي، غرونه او هوارې، اوبنكي ويني
ستا بيړي د ظلم ډوبه به كړي وخته
دا په سترگو كي ايساري، اوبنكي ويني
د زمان فرعون ته يو موسي په كار دي
بيكسياره! خو به شماري، اوبنكي ويني

(لكه خوب هغه وختونه، ۱۱۴ ام مخ)

بيكسيار خپل مخاطبين د خپل شعر په وزرو سفرونو ته هم بيايي. دي د شعر د يو ښه تعريف پر
اساس (شعر يوه نا پيژندلي هيواد ته سفر دي). په خپل شعر كي داسي څه بيانوي چي لوستونكي په
ريښتيا يوي نا پيژندلي سيمي يا هيواد ته بيايي:

ور لاندې سر نيسم، د غم كاني پرې پاس اچوم
لكه ماشوم په رڼاگانو پسي لاس اچوم
دا ځل كه راغي اشنا ږدمه په مړوند ورته سر
توري تمبي به دروازو ته د وسواس اچوم
اوبه د رحم د اشنا په زړه چي راغلي هيڅ
ماشوم هوس ته به مجبور قيضه د اس اچوم
كډي مي بار دي ځم روان يمه د وير له كلي
د غم كيسې ته كلکه غوټه د والناس اچوم
نور بيكسياره هسي تشي قافيي نه پييم
نور شاعري ته مي لږ مالگه د احساس اچوم

(لكه خوب هغه وختونه، ۵۲ ام مخ)

د پرديس ادب اړخونه كه له پيښوره راواخله، ترماسكوه پوري، بيا اروپا او په گرده نړۍ راوسپري
او اړخ پراخ يي كړي؛ هماغه د نسنالژيكو يادنو توفانونه په مخه درځي، د همدې نسنالژيكو توفانونو
په څپوكي زه بيكسيار د پرديس ادب په مخكښانو كي ياد شاعر او ليكوال گڼم. دي خبرې ته گران
دوست ارشاد رغاند هم يو ځل اشاره كړي وه او ويلي يي وو چي:

«بيكسيار صاحب له شك پرته زمور د تبعيدي شاعري له مخكښانو دي...»

بيا يي يو شعر د بېلگي په ډول وړاندې كړي او تر شعر مخكي يي ورته ليكلي دي چي:

«... دا شعر خو يي ما لسگونه ځله لوستي او هر ځل را ته نوي و!»

دا هم د بيكسيار «بي وطني» چي زه د ټولو بي وطني ورته وايم او د هر پروطن مين افغان د زړه
اواز يي گڼم:

بي وطني

بي وطني د کامي گوره نده
خواره يي ستوني ته ور وخنځوه
بادام، پيستي يي ورپسي وژويه
په کت کې ډډه شه نصور اوچوه!
بي وطني لکه د اوري روژه
حلق به دې وچ، خوله به دې تل ترخه وي
زړه به دې تل خپه وي
او سوال به دا نه وي چې ولي خپه؟
غټ سوال به داوي چې په څه خپه وي؟
خو ځواب هېڅکله به هم نه مومي
زه مساپر که نه وای
ما به د يونگ، سارتر، فرويد خبرې
د لاشعور مقولې
کله په ژوند کې هم منلې نه وای
خو اوس دا هېڅ بي هېڅه
چې مدام خورين زړه گرځم
بله لار نه لرم مجبور چې لاشعور ته به پنا وروړمه
او لټوم به پکې خپل د ځيگرخون عوامل
بي وطني کې به مدام ستړی يي
ستړی پدې مانا نه
چې ته به کار نه کوي
بي وطني کې خو به ستا بل نوم پنډي ماما وي
خو ته مدام به ستړی
ژوند ته شيمه به دې نه
څه ته هوس به دې نه
څه ته اسره به دې نه
ستړی به يي که نه يي؟
خو ته زړه ستړی به يي
چرتونو وړی به يي
له سبا تمه به دې غوڅه وي په توره چاره
لکه سبا چې هېڅ راتلونکي نه وي
سم لکه مړی به يي
بي وطني لکه يو څه درنه ورک
بي وطني لکه په لټه د يو څه کې روان
بي وطني لکه په څار کې د څه
بي وطني لکه مدام په انتظار کې د څه
بي وطني لکه مدام چې اوس پېښېږي به څه
که هېڅ هم نه کېږي خو ته وايي چې کېږي به څه
بي وطني کې به هر څه دريادېږي درته
داسې څيزونه، که وطن کې وای هم

د پاڼو شمېره: له 10 تر 12

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

په تمام ژوند کې به دې کله ورپام شوی نه و
 داسې کسان به دريادېږي، که وطن کې هم وای
 په یوه پوله یا کوڅه، لاره کې
 مخامخ شوي هم وای
 نو بې سلامه به تېر شوي سره
 زما دا تېرې د روژې څو ورځې
 د بس تم ځای سره د جوخت هزارګي نانوايي
 په یاد، سوچو تېرې شوي
 چېرې به وي، څنگه به وي، څه به کوي؟ څومره زور شوی به اوس
 ژوندی به وي که به مسعود وي حلال کړی د افشارو جنگ کې؟
 که زه ورمخ شم ما به وپېژني؟
 بنه پوهېدم چې زه یې نه خوښېدم
 او ما په خپلو سترګو څوځلې لیدلې و چې
 ماته له اړخه به یې
 دوه درې سړي ښکاري هم
 را ګډولې په تازه پخو کې
 بې وطنۍ کې به دې هر څه ته سودا وي مدام هېڅ بې هېڅه
 یانې چې خوشې چټي
 زه یوه ورځ ماخستن
 سم لېونی غونډې شوم
 بس دا سودا راسره مل شوه چې د کلي وپاله وچه به وي؟
 که به اوبه کې راځي؟
 بنه راته پته چې وطن کې سمه نیمه شپه به
 یوه ترورزي پسي مې زنگ ووايه
 او ترې تپوس مې وکړ
 بیا له بیننو او عذرونو وروسته
 چې خدای پامان مو ووي
 زما سودا شوه چې د کلي مخته
 هغه زړه د شور اتوتو ونه
 چې یوه ښاخ یې د کلا پر دېوال سر ایښی و
 وي لا ولاړه که به ورې زمانو ځان سره؟
 بېرته مې بیا ترورزي ته زنگ ووايه
 بیا تر بیننو او عذرونو وروسته بیا خدای پامان
 شپبه لا نه وه تېره
 بیا مې سودا شوه د مکتب د مخې
 زور دوکاندار ته چې به مېر که ژوندی؟
 ما وي ترورزی خو به لا نه وي ویده
 خو داخل څومره مې زنگونه چې ترورزي پسي ور وډنگول
 ترورزي قسم وکړ چې خدای که به شي
 سړ څلورم کال یې شو
 د دوکاندار مړي - ژوندي کې د ترورزي مړی - ژوندي رانه غیب
 اې ته پوهېږې چې وطن یانې څه؟

وطن د تا د تن او خان قواله
ستا د ضمير او د وجدان قواله
وطن د تا د هر ارمان قواله
د تا د مينې د جانان قواله
وطن د تا د موجوديت پر هر زمان قواله
سر به دي څه در خوروم، لنډه - اورده يې دا چې
وطن د تا د عقيدې او د ايمان قواله.

https://www.facebook.com/irshad.raghand.35/posts/pfbid02bHeVwdzuEVmjExyf5qBjSkEBftuaMBVCajsUpUDJbD1ZFdyotUvZ4tkCrXikXqejl?from_close_friend=1¬if_id=1767862092900154¬if_t=close_friend_activity&ref=notif

که د بېکسيار شاعري په منظمه توگه له لومړۍ ورځې، بيا تر نن پورې مطالعه شي، وبه ليدل شي چې دی په تصوير جوړونه کې او د خپل فکر په لېږد کې بريالی او مخ په بره روان دی.

بېکسيار د پښتو ژبې په خزانه کې درې نور قيمتي غمي وراضافه کړل او د خپلو نورو شعري ټولگو د تخليق او خپرولو ترڅنگ، د پښتو ژبې د تخليق او شاعرۍ پر ديواله باندې، نوې زرینې خبتي ور کېښودې.

په پای کې د دې خبرې يادول اړين گڼم چې زموږ د وطن د پنځوسو ورستيو کلنو په اوږدو کې، د افغانانو د ژوند په ټولو برخو کې بې شمېره ستونزې او گډوډۍ رامنځته شوې دي؛ اوس د فکري او فرهنگي پاشل تيا دروند بار زموږ فرهنگيانو او قلموالو ته ورله غاړې دی؛ په داسې حالت کې بېکسيار خپلو مخاطبينو ته، په تېره د نوي نسل له پاره څه ډول فکر کړی او څه ډول نظريات يې رامنځته کړي دي چې دوی ته په دومره تياره ماحول کې ديوه په لاس ورکړي او د خلاصون لار ورته وښيي. د دې پايله هغه وخت تر لاسه کېدای شي چې د بېکسيار اثار په ځير سره ولوستل شي؛ د ده همدې اثارو ته زه **د بېکسيار ميراث** وایم.

وروستی خبره دا چې ما بېکسيار ته د ده د فرهنگي خدمتونو په پار، خپل يو کتاب (د ډنمارکي فرهنگ څو غوره بېلگې، دويم ټوک) ډالۍ کړی دی. هغه توري چې د هغو په لوبنو کې ما خپله ډالۍ وړاندې کړې ده، داسې دي:

«**اهدا :**»

گران دوست عبدالملک بېکسيار ته چې د خپلو نورو فرهنگي هڅو تر څنگ يې، د ډنمارک په تعليمي نصاب کې د پښتو شعر او لنډيو ديوه بله کړې ده.»

**بېکسيار ته له بڼې روغتيا سره
د اوږده عمر داسې هيله کوم چې
تل د شاعرانه احساس په ملتيا، له
خوبښۍ، ترنم او رڼاوو سره مل وي!**

د ليکوال نورې ليکنې په لاندې لينک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>